

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

S. Colon M. 5. Martii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

de M. DC. IV. corpusculum virgineum unà cum versibus, quos in laudem VIRGINIS panxerat, secumque tumulo inferri mandaverat, integerrimum est repertum. Legant hoc ii, qui insuper habent maectare quotidie castitatem; cui tamen mors ipsa non nisi volenti vim facit, quin mortuæ etiam timet manus inferre. *Ex vitâ.*

Quousque caro misera, insipiens, caca, demens, ac prorsus insana transitorias & caducas quærit consolationes, imo desolationes; si fortè contingat repelli & indignum judicari celesti gloriâ, & aternâ cruciari pœnâ? S. Bern. serm. 6. de Adv.

S. C O N O N M 5. Martii.

INter primos Ecclesiæ flosculos CONONEM etiam numerabis, ut quem ætate Apostolorum floruisse scribunt. Huic etiam nepotum magis, quàm virtutis cupidi parentes uxorem obtruserunt. Sed CONON è sponso Paranympus factus virgini auctor fuit, in Christum potius amores suos transferret. Ita virgo uterque conjux vixit. Ut tamen non steriles fuisse autumes, Christo parentes suos genuit CONON, magnamque aliam, & nunquam morituram posteritatem miracula post se reliquit. Ipse Angelorum primipilus Michaël visus edocuit CONONEM, qui ritè sacris undis tingendum se præberet, epuloque sacro scitè hospes accumberet. Dolebis credo, qui hæc legis, juvenuti similem magistrum deesse. At cælum id ingemiscit potius, magistro huic similes hodie discipulos, Conones deesse. Sed quid discipulum voco, qui doctor sanioris doctrinæ parētibus, quemadmodum diximus extitit, eosque non nasci modo Christo, sed mori pro Christo docuit; ipse

quoque flagris ad columnam religatus, & ad internecionem flagellandus, n̄ invitum tormentis Christiani eripuissent? Superstitionis hostis maximus palam orcum fateri coëgit, nihil Numinis sibi inesse, fueruntque mali dæmones ludus CONONI. Certè pro imperio suo in illos, alios agris custodes addidit, alios testis clausos terrâ abdidit, & orbe terrarum vel mirante vel ridente, ædes inædificavit pessimis fundamentis. *Ex Menais.*

Fides vivida & catholica est, quæ velut quoddam Æternitatis exemplar præterita simul & præsentia & futura suum quodam vastissimo comprehendit; ut nihil ei prætereatur, nihil pereatur, nihil præeat. S. Bern. serm. 6. de Vig. Nat. Christ.

S. FRIDOLINUS C. 6. Martii.

Felices exules, qui ut patriam quærant, exeunt patriâ! His FRIDOLINVM jure accenseas. Hibernus domo ex primâ nobilitate, tunc gentilitia decora se aucturum credidit, si superstitionem expugnatum iret, patriamque fidem extra patriam proferret. Igitur fidei signa Rauracis aliisque Rheni accolis intulit, & rebelles nuper cælo animos longè plurimos debellavit. Sub hæc visum est rei Christianæ tutandæ munitionem cœnobium exædificare. Id, quod hodie videmus, Sæckingense est, cui condendo Ursus vir apprimè nobilis patrimonium suum devovit. At invidia etiam hic cælo divitias suas invidit. Doluit frater Ursi Landolphus in hereditatem paternam secum DEVM venire, & homo, fratre demortuo, ausus est DEO sua eripere. Magis FRIDOLINVS indoluit; & quia testis è vivis nemo unus suppetebat, ad mortuos provocavit. Audit in tumultu Ursus, prodit & cum

FRIDO-